

◆◆◆ A VENUS ◆◆◆



—Jo vos estíam..., més, ai! si sou de marbre... Però, sou Deesa, cureu-me la ferida que m'heu fet al cor...



De molt lluny he vingut
per veure-os, Realesa,
i'l mòvil que m'ha dut
és vostra gentilesa.

Ja vaig sentir contar,
arreu del mon qu'anava,
que vos ereu l'altar
que més gràcies guardava.

De moment m'intrigà,
i'l nom m'interessava.
Aprés, vaig enyorar.
Fa poc que delirava.

Venia envers a vos
com si'm fossiu la vida.
Amb el cor fervorós
i l'ànima enaltida.

Venia, com l'infant
que cerca una joguina,
i al veure el què sou gran
l'ilusió s'ha marcida.

Ja creia que ereu vos
l'estoig de la bellesa;
quelcom miraculós
de la naturalesa.

Més, ai! sou la Deesa,
Regina de l'Amor:
La vostra Realesa
m'ha desitjat el cor.

No és que no sia capaç
d'amar-vos, gran Regina,
encar que un sol abraç
no em pogueu dâ en la vida!...

No m'atrau pas l'amor
de carn en la vida...
que don més vida al cor
una cançó adormida!

M'atrau sols l'escalfó
d'un cos que tinga vida...
ai! Venus, perdó, perdó,
cureu-me la ferida.

MANUEL BASSA I ARMENGOL.

MATÈRIA ESPORTIVA

¡Hurra, mil voltes hurra!

Quin goig més falaguer sento a l'escriure original per un periòdic local que al donar-se a la llum pública, per primera vegada, donarà informació esportiva.

Tots els que sentim bategar dintre nostre cor la fe i entusiasme per la *santa causa* de l'esport, en totes les ocasions ens demostrem ferm defensors de l'ideal que ens guia, i procurem i procurarem sempre ajuntar al costat nostre nous prosèlits per a enaltir cada dia més la vigrositat de la raça catalana.

Nosaltres que vivim encoratjats per la pura fe, en totes les manifestacions hi tenim el deure de contribuir-hi, per a així donar exemple als novells que emprenen la nostra tasca i ensenyar-los el camí que d'ara endavant tenen de seguir per llurs esdeveniments i facultats físiques.